

University of Groningen

Klinische studie over morbus Brightii

Vogelenzang, Pierre

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1922

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Vogelenzang, P. (1922). Klinische studie over morbus Brightii. Groningen: De Waal.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

CONCLUSIES.

---

1. De indeeling der dubbelzijdige, haematogene nieraandoeningen, zooals die door VOLHARD en FAHR is aangegeven, is in de kliniek zeer goed bruikbaar en bezit veel voordeelen boven de indeeling van SENATOR.

2. Naar den tegenwoordigen stand onzer kennis is het gerechtigd de zgn. essentiële hypertensie als een op zich zelf staand ziektebeeld aan te nemen.

3. De uitkomsten van de verdunnings- en concentratieproeven naar VOLHARD en naar STRAUZ hebben niet die groote waarde, welke men daaraan van *Duitsche* zijde heeft willen toekennen.

4. Het verrichten van concentratieproeven in aansluiting van verdunningsproeven is niet de juiste methode om het concentratie vermogen der nieren na te gaan.

5. Om het concentratie-vermogen der nieren na te gaan, is het verrichten van speciale concentratieproeven niet noodzakelijk. De bepaling van het soortelijk gewicht van de door den lijder zonder eenige voorbereiding of dwang geloosde porties urine, geeft een beter inzicht in 't concentratievermogen dan de uitkomsten der concentratieproeven.

6. Een onvoldoende uitslag der verdunnings- en concentratieproef mag zonder meer niet bewijzend geacht worden voor het bestaan van nierinsufficiëntie.

7. Een voldoende uitslag der verdunnings- en concentratieproef mag zonder meer niet bewijzend geacht worden voor het afwezig zijn van nierinsufficiëntie.

8. De Constante van AMBARD heeft zich bij ons onderzoek een zeer betrouwbaar gegeven voor de beoordeeling der nierfunctie getoond.
